MÍSTO MÉHO SRDCE

MÁŠ NĚJAKÉ MÍSTO, KTERÉ MÁŠ ÚPLNĚ NEJRADŠI? MOŽNÁ TAM ZAŽÍVÁŠ NĚJAKÉ DOBRODRUŽSTVÍ, MOŽNÁ KLID, NEBO SE TI ZKRÁTKA JEN HODNĚ LÍBÍ. ZAKRESLI HO NA MAPU OBCE.

Představ si, že bys ho měl/a popsat návštěvníkovi, který ho nikdy neviděl. Co bys o něm řekl/a?

.....

.....

Proč sem chodíš?

.....

.....

Proč ho máš rád/a?

.....

.....

Kdo místo obývá? Vytvořil ho člověk, nebo příroda?

.....

.....

Napadá tě nějaká změna, která by místu prospěla?

.....

.....

.....

Jak by místo vypadalo z pohledu dravce — z výšky?
Nebo naopak okem mravence?

.....

.....

.....

Jak místo vypadalo před 100 nebo 200 lety?
Co zde bylo možné zažít?

.....

.....

.....

.....

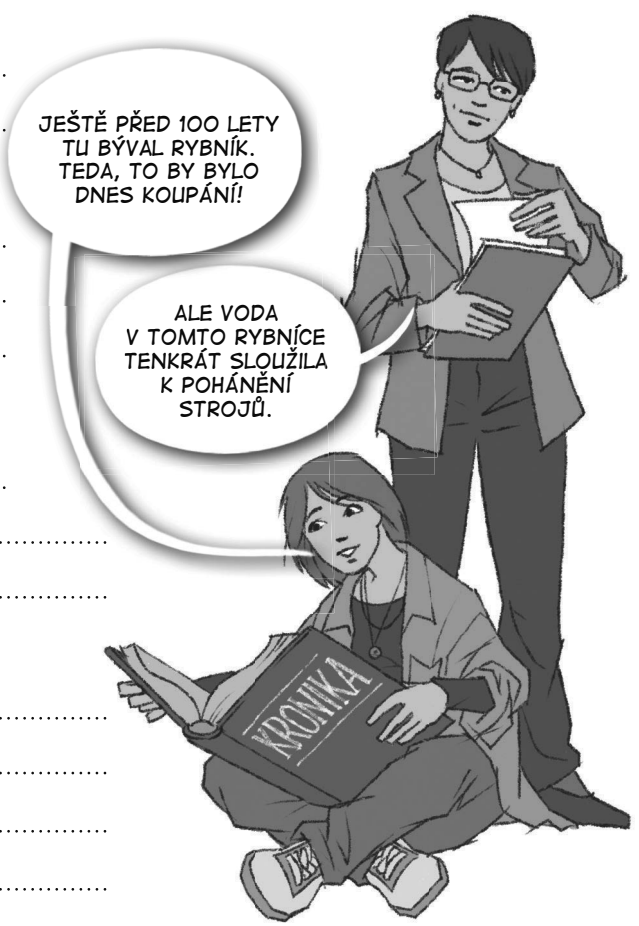

ZKUSÍŠ TOTO MÍSTO NĚJAK PŘEDSTAVIT OSTATNÍM? MŮŽEŠ HO VYFOTIT, NAKRESLIT, NAPSAT O NĚM BÁSNIČKU, PÍSNIČKU… NĚKDY SI ALE CHCEME NAŠE MÍSTA NECHAT JEN PRO SEBE. I TO JE V POŘÁDKU.

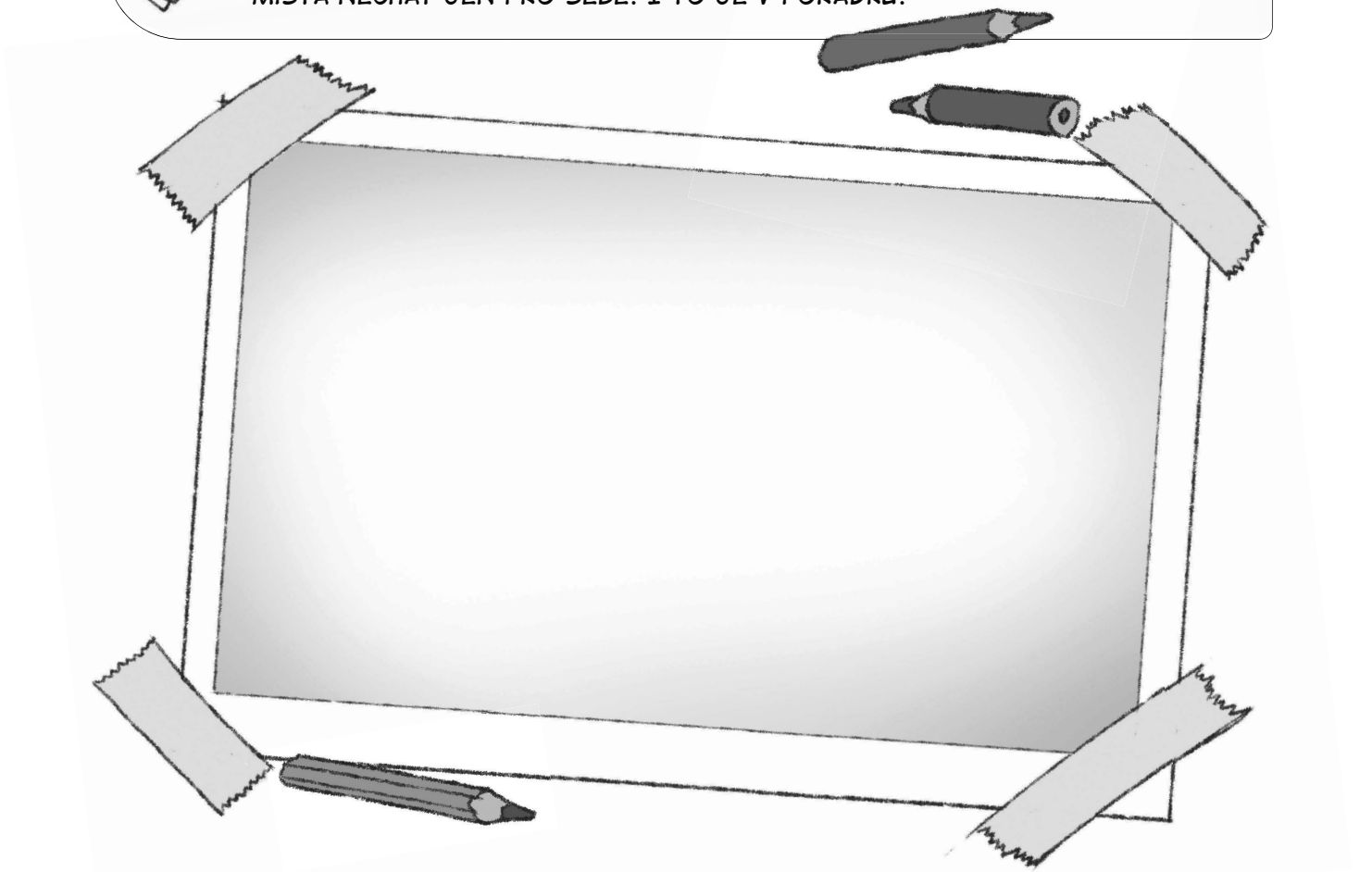

PROČ MÍT SVÉ OSOBNÍ MÍSTO?

Zkuste vydat se ven a toulat se po okolí, jen tak, tiše a bezcílně, a třeba tak objevíte své osobní místo. Jen tak si buďte a vnímejte okolní prostor. Možná se stane, že se vám onen prostor sám otevře a ukáže podoby či části, výhledy, zvuky či vůně, jaké jste dosud neznali. To, co se vám doteď jevilo jako nezajímavá kulisa, může se najednou stát středem vaší pozornosti. Dívejte se, čichejte, poslouchejte sebe uvnitř a vně to, co vás obklopuje. Možná dojde k propojení, k pocitu sounáležitosti a přináležení: já a tento strom, tento kout v parku či na školní zahradě, svah u hřiště, lavička, zákoutí v tiché ulici patříme k sobě. Našli jste své osobní místo, na které se můžete vracet ve chvílích radosti, smutku, toužíte-li po zklidnění, po ponoření do přítomnosti, po osvěžení, po vystoupení z běhu světa a ztišení, po prožití posvátna.

Můžete tam psát deník, prožívat své vzpoury a lásky a přátelství. A to je moc dobře, protože svá osobní místa všichni potřebujeme. Pomáhají nám být sami sebou.

Blažena Hušková